

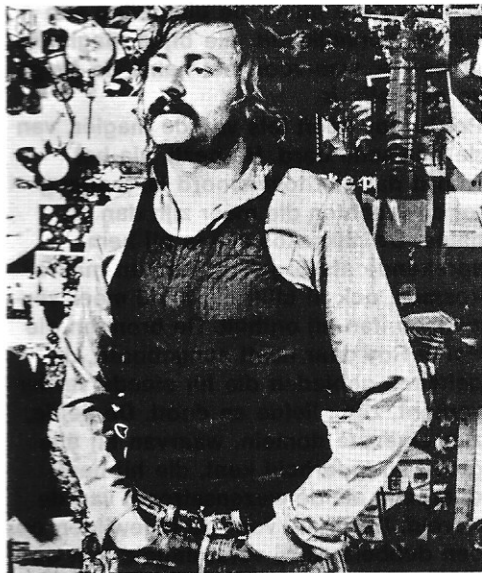
Elias

Selectie Biënnale van Florence.

Terzijde van de grote route Amsterdam, Brussel, Parijs leeft Elias in een betrekkelijk isolement in de stad van Ensor, in Oostende. Havenstad van vissers en zee-lui, badplaats van flaneurs waar nog een

vleugje van het fin de siècle hangt. Of hij veel leerde op akademies, of hij daar werd gevormd? Ik durf het te betwijfelen, omdat hij eenvoudig a-akademisch werkt. Vol overgave leeft hij in eigen tijd. In zijn doeken is hij een opgetogen en argeloos verteller van gelukkige paartjes in gezellige hoekjes. Etienne loves Eliane, Peter Rubens loves Isabella Brant en teder wordt het lieve Joodse bruidje door haar echtvriend aangeraakt.

Elias bewondert de sterke en gedekoreerde sporthelden en droomt zich een ruiter te paard. Van mini, ijsje, of T.V. smult hij evenzeer als van een schilderij door Léger, Margritte, Renoir of Jan van Eyck. Met graagte en grote onbevangenheid dwaalt hij door de schitterende speelgoedwinkel van onze tijd. Hij beeldt zijn parmantige personages af in een haaste 16e eeuwse, gemaniëerde pose. In een ontwapenende naïviteit, gepaard aan een grenzeloze bewondering voor

zijn Middeleeuwse confraters, kan Elias, als een miniaturist, boomblad na boomblad schilderen.

De laatste tijd fascineert, naast de 'badkamer voor Eliane', 'de ruimte' (space zogezegd) hem. Zowel de tegels van de badkamer als de ruimte van de ruimte probeert hij door middel van de aloude perspektief te veroveren; een niet geringe opgave waar hij zich kostelijk doorheen slaat. Etienne Elias een pop-artiest? Laat dat anderen maar uitmaken. Maar wel is hij een bijzonder en heel eigen verschijning in deze tijd.

Gaarne doe ik u de groeten van Elias.

D. Schwagermann (1969)

Directeur Frans Halsmuseum, Haarlem, Nederland.